

FITXA IDENTIFICATIVA**Dades de l'Assignatura**

Codi	35635
Nom	Tècniques i pràctiques d'interpretació alemany 1 / espanyol-català
Cicle	Grau
Crèdits ECTS	6.0
Curs acadèmic	2023 - 2024

Titulació/titulacions

Titulació	Centre	Curs	Període
1011 - Grau de Traducció i Mediació Interlingüística (Alemany)	Facultat de Filologia, Traducció i Comunicació	4	Primer quadrimestre

Matèries

Titulació	Matèria	Caràcter
1011 - Grau de Traducció i Mediació Interlingüística (Alemany)	9 - Interpretació en Llengua B (Alemany)	Obligatòria

Coordinació

Nom	Departament
SCHMIDT, STEFAN	340 - Teoria dels Llenguatges i Ciències de la Comunicació

RESUM

L'assignatura "Tècniques i pràctiques d'interpretació. Alemany 1" està concebuda per al desenvolupament d'una sèrie de competències específiques que permeten l'exercici de la interpretació.

L'exercici de la interpretació, a més de respectar el codi deontològic i conèixer bé les dues llengües i cultures implicades, requereix certes capacitats comunicatives específiques. Entre elles, destaquen per la seva importància, la capacitat d'obtenir i interpretar la informació rellevant sobre un tema, el desenvolupament de la capacitat crítica i creativa en la solució de problemes, adaptant-se a noves situacions i la capacitat de definir criteris de contrast de les diferències interlingüístiques per aplicar a la interpretació.

Amb aquesta finalitat l'alumnat entrarà en contacte amb una sèrie de coneixements d'índole teòrica que li permetran conèixer els fonaments teòrics i històrics de la Interpretació i un seguit d'activitats d'índole pràctica que li permetran anar adquirint de manera progressiva les habilitats acabades d'esmentar. Aquest curs dedicat a la formació de l'interpret es centrarà bàsicament, en l'adquisició d'una sèrie de competències pre-interpretatives (agilitat mental, concentració i memòria, síntesi, reformulació,

paràfrasis, extracció d'idees principals i secundàries, oratòria, presa de notes, divisió de l'atenció, terminologia internacional, UFS, etc ...) i en l'adquisició de competències interpretatives mitjançant l'exercici de traducció a la vista i la interpretació bilateral.

En resum, les activitats pràctiques engloben una gran varietat d'aspectes que van des de l'oratòria fins als processos d'aprenentatge (tècniques de "traducció a la vista", "traducció a primera vista") i les modalitats d'interpretació, centrant-nos en aquesta primera part, "Tècniques i pràctiques d'Interpretació. Alemany 1" en les modalitats de traducció a la vista i interpretació bilateral.

CONEIXEMENTS PREVIS

Relació amb altres assignatures de la mateixa titulació

No heu especificat les restriccions de matrícula amb altres assignatures del pla d'estudis.

Altres tipus de requisits

Haver superat el nivell formatiu B6 i la formació en llengües A

Haver superat o estar matriculat en dos nivells de Traducció General

* S'exceptuarà del compliment d'aquests requisits als alumnes d'altres universitats que participen en programes d'intercanvi (Erasmus o programes de mobilitat internacional) signats amb la Universitat de València. A aquests alumnes se'ls exigeixen requisits similars, en funció dels seus plans d'estudi.

COMPETÈNCIES

1011 - Grau de Traducció i Mediació Interlingüística (Alemany)

- Que els estudiants hagen demostrat posseir i comprendre coneixements en una àrea d'estudi que parteix de la base de l'educació secundària general, i se sol trobar a un nivell que, si bé descansa en llibres de text avançats, inclou també alguns aspectes que impliquen coneixements procedents de l'avantguarda del seu camp d'estudi.
- Que els estudiants puguin transmetre informació, idees, problemes i solucions a un públic tant especialitzat com no especialitzat.
- Que els estudiants hagen desenvolupat aquelles habilitats d'aprenentatge necessàries per a emprendre estudis posteriors amb un alt grau d'autonomia.
- Desenvolupar un compromís ètic en l'àmbit de la traducció i la mediació interlingüística, centrant-se en aspectes tals com la igualtat de gèneres, la igualtat d'oportunitats, els valors de la cultura de la pau i els valors democràtics i els problemes mediambientals i de sostenibilitat així com el coneixement i l'apreciació de la diversitat lingüística i la multiculturalidad.

- Conèixer tecnologies de la informació i la comunicació, eines informàtiques, locals o en xarxa, en l'àmbit de la traducció i la mediació interlingüística.
- Adaptar-se a diferents entorns de treball en l'àmbit de la traducció i la mediació interlingüística.
- Aplicar criteris de qualitat en el treball en l'àmbit de la traducció i la mediació interlingüística, seguint les especificacions de la norma europea de qualitat EN-15038:2006.
- Posseir competència interpretativa (directa i/o inversa) en textos generals.
- Comparar i analitzar constituents de la llengua pròpia amb els d'altres llengües, per a la seua aplicació a la traducció i mediació interlingüística.

RESULTATS DE L'APRENENTATGE

Resultats de l'aprenentatge

Els resultats de l'aprenentatge previstos inclouen tot el conjunt de capacitats que defineixen les competències generals del títol referides, i en particular el desenvolupament del compromís ètic, el reconeixement de la diversitat i la multiculturalitat, la capacitat d'obtenir i interpretar la informació rellevant sobre un tema, la capacitat crítica i la creativitat en la solució de problemes, adaptant-se a noves situacions, el desenvolupament d'habilitats comunicatives i la capacitat de treball en un context internacional. Habilitats específiques que serien resultats de l'aprenentatge inclouen, com a mínim:

- Valorar i entendre l'aplicació de diferents normes traductològiques en funció dels diferents contextos socioculturals.
- Distingir i utilitzar de manera apropiada les diferents tècniques d'interpretació.
- Valorar als efectes de la mediació interlingüística, les diferències entre sistema i ús de les llengües.
- Prendre decisions i valorar-les de manera crítica en les tasques de mediació comunicativa.
- Adquisició de tècniques de mediació intercultural.
- Capacitat d'anàlisi i valoració de diferències interculturals referides als àmbits temàtics objecte de traducció.

DESCRIPCIÓ DE CONTINGUTS

1. 1. Delimitació del camp de la interpretació: traducció versus interpretació. Les qualitats de l'intèrpret.

Durant els darrers 25 anys més o menys, la interpretació s'ha consolidat com una professió de ple dret separada de la traducció. Tot i ser més vella que la traducció (la gent interpretava abans que traduir), la interpretació sempre s'ha confós amb la traducció, i els intèrprets han viscut molt de temps sota l'ombra dels traductors. L'assumpció general en la societat i en la comunitat d'usuaris és que si algú sap traduir, pot fàcilment interpretar.

El debat en la sessió inaugural de l'Institut Britànic de Traducció i Interpretació (ETI) en l'any 1986 va treure de nou a la palestra la qüestió sobre l'ús dels termes "translating versus translation" i "interpreting vs interpretation" en la denominació de l'Institut, i va subratllar la importància de la distinció entre les dues vies.

2. 2. Breu història de la interpretació: des dels inicis de la civilització fins al seu naixement com a professió al S.XX (de París a Nüremberg).

Exigències actuals en la interpretació.

Aquesta segona unitat proporciona una visió general de la història de la interpretació, destacant breument les principals fites que han configurat la seva evolució fins als nostres dies.

3. 3. Breu recorregut històric sobre els estudis d'interpretació: la teoria del sentit i la desverbalització, i el model gravitacional de Gile.

En aquesta unitat anem a revisar algunes de les contribucions més paradigmàtiques de la investigació en interpretació des dels anys 50, quan s'escriuen principalment obres de caràcter didàctic (especial menció s'ha de fer aquí als intèrprets professionals Jean Herbert i François Rozan, que reflectien en les seves obres, Manuel de l'intèrpret i La prise de notes en Interpretation consécutive respectivament, les impressions de les activitats que duïen a terme) fins a l'actualitat, aturant-nos obligatòriament en "el model gravitacional de Gile" i en la "teoria del sentit" (théorie du sens) i la "desverbalització" de l'École Supérieure d'Intèrprets et Traducteurs de París (ESIT)

4. 4. Introducció a les modalitats bàsiques d'interpretació:

4.1. Traducció a la vista

4.2. Interpretació bilateral o d'enllaç

4.3. interpretació consecutiva

4.4. interpretació simultània

En aquesta secció farem un repàs general per les modalitats bàsiques de la interpretació: traducció a la vista, interpretació bilateral, interpretació consecutiva i interpretació simultània. També estudiarem algunes de les variacions d'aquestes modalitats bàsiques com el xiuxiueig, el relé, la interpretació social, l'interpretació telefònica, etc ...

5. 5. La presa de notes com a part del procés de retenció del missatge. Funcions bàsiques de la presa de notes.

Els principis de la presa de notes (Rozan i Jones)

En aquesta unitat s'estudiaran els següents punts:

Reconeixement del paper limitat que tenen les notes per a la memòria de l'intèrpret (les notes serveixen de suport per a la memòria però mai la substitueixen).

Breu introducció teòrica de les funcions bàsiques de la presa de notes, com ara el reforç de la memòria

verbal del o de la intèrpret, la fixació dels elements abstractes o els significants amb tendència a evaporar-se de la nostra memòria (noms propis, xifres, dates, llistats, etc ..) així com la memorització de continguts cognitius pel simple fet d'apuntar-los en una llibreta.

Repàs dels principis que segons Rozan (1956) seguit d'altres autors com Jones (1998) han de guiar l'intèrpret.

6. 6. Anàlisi del discurs. Les funcions del llenguatge en el procés interpretatiu. Els gèneres discursius (tipologia de R. Jones):

6.1. discurs argumentatiu

6.2. discurs narratiu

6.3. discurs descriptiu

6.4. discurs polèmic

6.5 discurs retòric

6.6. discurs obstruccionista

En aquesta unitat, partim del fet que l'intèrpret ha d'escoltar activament tot el que està dient l'orador i no deixar mai de preguntar-se: "Què vol dir l'orador? Quines són les idees que ell o ella vol expressar? A partir d'aquesta escolta activa, l'intèrpret pot procedir a una anàlisi del discurs. La primera qüestió que s'ha de preguntar és quin tipus de discurs està sent tractat. Els discursos poden ser de molts tipus diferents. Seguirem R. Jones, que distingeix entre els discursos argumentatius, narratius, descriptius, polèmics, retòrics i obstruccionistes. Com ell reconeix, aquests exemples de tipus de discurs no són certament exhaustius, però probablement seran ben fàcilment els més comuns als que els interprets s'enfronten.

Cal que els interprets portin a terme una anàlisi del discurs ja que això influirà positivament tant en una correcta sintonització de la seua escolta com sens dubte en la qualitat de l'estil i contingut de la seva interpretació.

7. 7. Traducció a la vista. Contexts freqüents d'utilització d'aquesta modalitat.

Didàctica de la traducció a la vista: pràctiques de "traducció a la vista" i "traducció a primera vista" de textos periodístics, populars, científico-tècnics, etc ...

En aquesta unitat es practican dues tècniques diferents de traducció a la vista amb fins formatius en matèria d'interpretació: "traducció a la vista" i "traducció a primera vista". En el primer cas, els estudiants rebran un text que podran llegir i analitzar durant uns minuts abans de començar a traduir-lo/ interpretar-lo oralment. En el segon cas, els estudiants rebran un text i sense cap tipus d'anàlisi prèvia hauran de començar a traduir-lo/interpretar-lo sobre la marxa.

8. 8. La interpretació bilateral. Contexts comuns d'aquesta modalitat d'interpretació. Didàctica de la interpretació bilateral.

En aquesta unitat farem un repàs per les diferents situacions comunicatives en què pot tenir lloc la interpretació bilateral, que són: la interpretació judicial, la interpretació social, la interpretació telefònica i la interpretació en els mitjans de comunicació. S'estudiaran els trets distintius d'aquesta modalitat d'interpretació, entre els quals destaquen la bidireccionalitat, la imprevisibilitat i la gran varietat de registres lingüístics. S'analitzaran també els contextos en què un o una intèrpret bilateral pot exercir la seva funció: àmbit comercial, turístic, sanitari, centres d'acollides per a immigrants, rodes de premsa, etc

Finalment s'aborden els principis metodològics específics per a la interpretació bilateral. Es faciliten recomanacions i consells útils perquè els estudiants assoleixin dominar les tècniques principals i les p u g u i n a p l i c a r dependent de les diferents situacions comunicatives.

VOLUM DE TREBALL

ACTIVITAT	Hores	% Presencial
Pràctiques en laboratori	40,00	100
Classes de teoria	20,00	100
Assistència a esdeveniments i activitats externes	4,00	0
Elaboració de treballs en grup	10,00	0
Elaboració de treballs individuals	10,00	0
Estudi i treball autònom	10,00	0
Lectures de material complementari	10,00	0
Preparació d'activitats d'avaluació	6,00	0
Preparació de classes de teoria	10,00	0
Preparació de classes pràctiques i de problemes	20,00	0
Resolució de casos pràctics	10,00	0
TOTAL	150,00	

METODOLOGIA DOCENT

Les activitats formatives previstes desenvoluparan tant un component presencial, com un no presencial.

Component presencial

Classes teòriques:

- Fonaments teòrics i històrics de la Interpretació.

- Introducció a les diferents modalitats d'Interpretació, amb especial atenció a la traducció a la vista i a la interpretació bilateral.
- Inclouen la participació activa de l'alumnat mitjançant exposicions orals, activitats en grup.
- Així mateix durant aquestes classes es podran assignar tasques de tipus no presencial (preparació de classes teòriques, lectures de material complementari, etc ...)

Classes pràctiques:

La metodologia exigeix que els grups de pràctiques siguin d'un màxim de 20 alumnes d'acord amb la capacitat dels laboratoris d'idiomes.

- Traducció a la vista
- Interpretació bilateral (àmbit mèdic, educatiu, turístic, etc)

Component no presencial

- Els i les estudiants hauran de fer un seguiment de notícies sobre l'actualitat mundial en la premsa tant escrita com oral en els mitjans de comunicació, tant en la seva llengua materna i com en la seva (es) llengua (s) de treball.
- Presentació o treball terminològic, anàlisi de gèneres textuais a classe sobre un camp específic (política, economia, cultura, etc.) En relació amb l'actualitat de països relacionats amb les llengües implicades.
- Practicar mitjançant exercicis de repetició de seqüències orals en les llengües d'estudi, i gravar-se a si mateixos.
- Lectures obligatòries o optatives, complementàries de la part teòrica, i
- Exercicis o pràctiques que l'estudiant pugui realitzar sense necessitat d'un equipament especial,
- Preparació de treballs per a exposició oral a classe
- Assistència a esdeveniments acadèmics relacionats amb la temàtica de la matèria (opcional).

El component no presencial inclou també consultes en hores de tutoria i preparació d'exàmens.

AVALUACIÓ

Sistema d'avaluació de l'assignatura

L'avaluació constarà de tres parts clarament diferenciades:

Teoria: examen final escrit sobre continguts teòrics i pràctics de l'assignatura: 10% de la nota final.

Presentació i exposició oral en grup (o individual segons el nombre d'estudiants) d'un tema pertanyent a la part teòrica

del temari: 30% de la nota final.

Pràctica: examen final consistent en una pràctica de traducció a la vista (B/A, alemany/espanyol-català):

60% de la nota final.

IMPORTANT: Per aprovar el conjunt de l'assignatura, cal assolir almenys el 50% de les parts 1, 2 i 3 assenyalades més amunt.

En tractar-se d'avaluació continuada, es valoraran les pràctiques realitzades a classe i els treballs lliurats al llarg

del quadrimestre.

Criteris d'avaluació

Teoria

- assimilació dels continguts de l'assignatura
- domini conceptual i terminològic de la matèria
- correcció expressiva, gramatical i ortotipogràfica en els diferents tipus de proves

Pràctica

- assimilació i aplicació dels continguts de l'assignatura a les activitats pràctiques
- correcció expressiva, gramatical i ortotipogràfica en els diferents tipus de proves

Nota Important: El professor o la professora indicarà al principi del curs quin percentatge de l'avaluació (i quines activitats)

s'haurà de considerar com a no recuperable a la segona convocatòria.

REFERÈNCIES

Bàsiques

- Iliescu, Catalina (2001), Introducción a la Interpretación. La modalidad consecutiva, Alicante, Universidad de Alicante
- Pöchhacker, Franz (2007), Dolmetschen: konzeptuelle Grundlagen und descriptive Untersuchungen, Tübingen, Stauffenburg
- Rozan, Jean François (1956), La prise de notes en interprétation consécutive, Ginebra, Université de Genève
- Seleskovitch, Danica, Lederer, Marianne (1993), Interpréter pour traduire, París, Publications de la Sorbonne